

(Psalmul 141)

Aşa cum se-aprinde tămîia
Pe-altarul de aur curat,
Şi lasă mirosul în casă,
Şi lasă miros parfumat.
Aşa să ne fie cîntarea
Şi ruga ce noi o-nălţăm,
Plăcută şi mirositoare,
Atunci cînd la Domnul strigăm.

Cor:

Ospetele lor sînt stricate,
Dar noi am zidit un altar.
Cu jertfe alese,curate,
Cu jertfe aduse în dar.
Aşa ca un vas de-alabastru
Cu nard şi ulei parfumat,
Aşa cum e jertfa de seară,
S-aprindem cîntări neîncetat.

Cu mîini ridicate la rugă,
Cu sufletul sus înălţat,
Cîntînd şi strigînd Aleluia,
Căci Domnul de noi s-a-ndurat.
Chiar dacă Cuvîntul ne mustră,
Chiar dacă vom fi apăsăţi,
Lovească-ne cel ce vesteşte,
Mustrarea să n-o lepădaţi.

Cor 2:

Să cerem o strajă-ntărită
La buze,atunci cînd vorbim.
Greşala să fie oprită
Şi să nu mai păcătuim.
Căci limba străpunge şi taie,
De-aceea să cerem mereu,
O strajă cu sabia-n mînă,
O strajă de la Dumnezeu.

Să nu mai greşim în vorbire,
Să cerem putere de sus.
Să nu mai greşim în trăire,
Să fim cum ne-nvaţă Isus.

Cor 3;

Ospetele lor sînt stricate,
Dar noi am zidit un altar,
Cu jertfe alese,curate,
Cu jertfe aduse în dar. Amin